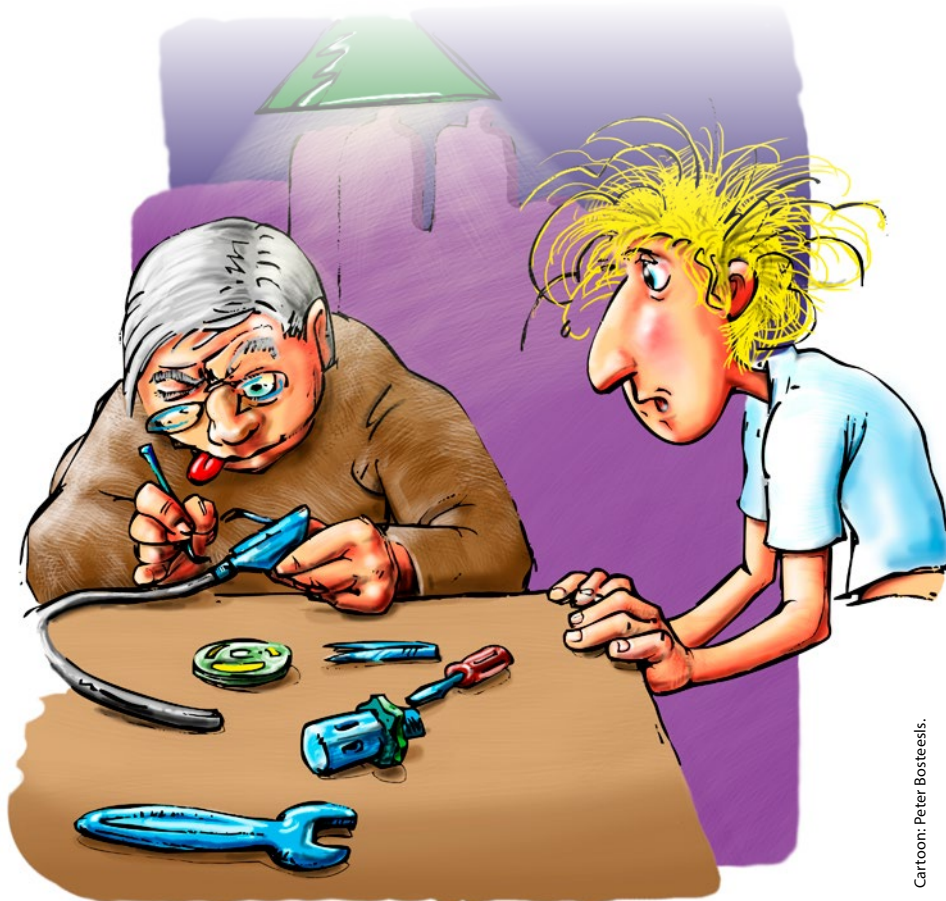


Keuring onder druk

Onze vrienden keken uit naar het bezoek. Ze zouden dan wel niet duiken, maar toch beloofde het een interessante uitstap te worden. Moeder had met de meneer van de duikwinkel afgesproken dat ze een bezoekje aan zijn werkplaats mochten brengen. Hij zou hen rondleiden en vertellen wat zijn werk inhield.



Cartoon: Peter Bosteels.

Toen ze van school thuis kwamen, begonnen ze direct aan hun huiswerk want ze wilden zo snel mogelijk vertrekken. Na een korte rit kwamen ze bij de winkel aan. Het was sluitingsuur maar ze mochten toch naar binnen. Ze liepen over de binnenplaats naar de loods. De meneer deed de grote garagepoort open en ze stapten binnen in de ruimte waar de duikflessen gevuld werden. Skubba bekeek de bonte verzameling flessen. Grote, kleine, dunne, dikke, met één of twee kranen, ... en sommige waren zeer mooi beschilderd. Die met een octopus zag er fantastisch uit. Ergens in een hoek stonden er zeer grote flessen. Hoe lang zou je daar mee kunnen duiken?

"Die zijn niet om te duiken", vertelde de meneer alsof hij Skubba's gedachten kon lezen, "maar om andere flessen met te vullen. De compressor achter deze deur, een soort van grote fietspomp, vult de flessen, maar als er veel duikers lucht willen dan helpen die grote flessen mee".

Fred bestudeerde de leidingen, meters en kranen die nodig waren om de flessen te vullen. Op sommige kranen stond het woord 'NITROX'.

"Lucht met extra zuurstof om lang te duiken met weinig trappen", verklaarde de meneer. "Nogal moeilijk om snel uit te leggen wat trappen zijn", ging hij verder om de nieuwsgierigheid van Fred te omzeilen.

Duiken met trappen? Fred schreef het op want daar wilde hij meer over weten. Later aan Nella vragen?

Ze wandelen verder de werkplaats in. Links van de ingang stond een werkbank voor het herstellen en onderhouden van ademautomaten. De meneer haalde voor hun ogen een ademautomaat uit elkaar. Ze zagen dat die bestond uit allerlei kleine deeltjes. Hij vertelde dat er tijdens het duiken vuil tussen die deeltjes komt en dat haalde hij er dan uit. Ook verslijten de dichtingen en die moeten daarom regelmatig vervangen worden anders begint de ademautomaat te lekken. Hij toonde hoe hij dat allemaal deed. Als alles terug op zijn plaats zat, controleerde hij met een speciaal apparaat of alles wel goed werkte. Skubba en Fred keken met grote ogen toe.

Vervolgens bekeken ze de testbank voor duikflessen. "Om zeker te zijn dat een fles tijdens het duiken niet barst, moet deze

regelmatig getest worden", verklaarde de man. "We doen dit door ze te vullen met water en er vervolgens druk op te zetten. De fles mag hierbij niet te veel uitzetten. Indien dat wel gebeurt, gooien we de fles weg".

"Waarom water? Er zit toch lucht in een duikfles?", vroeg Fred.

"Juist maar als bij het testen de fles zou scheuren, dan spuit het water er uit. Bij lucht zou de fles met een luide knal ontploffen. Met water is dat minder gevaarlijk". Hij testte een fles om het hen te tonen en nadien wees de meneer naar een aantal flessen die afgekeurd waren. Tot slot leerden ze een beetje over het herstellen van duikpakken.

Het bezoek was veel te snel voorbij. Fred had een heleboel in zijn boekje neergeschreven. Skubba had veel geleerd over duikmateriaal. En de meneer was moe van het geven van de uitleg, maar wel blij met zo'n geïnteresseerd publiek. ■

PATRICK VAN HOESERLANDE